

Ек. Вл. Манчева.

Пеперудка.

Пъстра пеперудке,
Дребничка, игрива,
Скжсахъ ти крилцата —
Ти да ми си жива! . . .

Що се тъй заваляшъ,
Сѣкашъ си саката,
Хай, върви, подскачай,
Бутай си крачката!

Азъ сега ще взема
Отъ моята стая
Иглата, конца —
Нѣма да се бавя.

Крилцата ти пѣстри
Пакъ ще ги зашия,
Ще хврѣкнешъ високо,
Не ще те убия!

Борба съ трънитъ.

Нашата обща майка — земята е украсена съ безброй красиви цвѣтя, овощни дървеса и житни трѣви. Безъ тѣхъ тя щѣше да бѣде една пустиня, никому непотрѣбна.

Често пѣти между красивитѣ цвѣтя и полезнитѣ жита босоногиятъ пѣтникъ се набобда о нѣкой остъръ бодилъ. А наредъ съ плодовитѣ ябълки, круши и сливи, той ще забѣлѣжи и нѣкой трънливъ храстъ.